

De Stamaktionærer, der tillige er Præferenceaktionærer, kan ikke udelukkes fra at deltage i Afstemningen. De Grunde, der i andre Situationer kan anføres for en Udelukkelse, gør sig slet ikke gældende i det foreliggende Tilfælde, hvor det kan forudsættes, at Ordningen ikke begunstiger Præferenceaktionærerne paa Stamaktionærernes Bekostning.

Indkaldelse til Særgeneralforsamlingen maa kunne ske med det Varsel, der er fastsat i Statutternes § 9 og Statuttillæggets § 3. Den Omstændighed, at Stemmeretten er afhængig af Notering eller Indskrivning 3 Maaneder forud, kan ikke gøre det nødvendigt at indkalde Generalforsamlingen med længere Varsel. Stamaktionærerne har til enhver Tid Adgang til at faa deres Aktier noteret, jfr. Generalforsamlingsreglementets § 4, 3. Stk., og Loven af 16. Juli 1927 kan siges at give dem en Advarsel om, at der forestaar en Nyordning af Bankens Forhold.

Da de nedskrevne Aktiers Paalydende bliver meget lille, bør det overvejes, om det ikke er hensigtsmæssigt i den Lov, der forudsættes vedtaget som Grundlag for Rekonstruktionen, at optage Regler, der gør det muligt at gennemtvinge en Formindskelse af Aktiernes Antal. Et Forbillede for saadanne Regler haves i det i 1910 afgivne Udkast til Lov om Aktieselskaber § 43, 2. og 3. Stk. Loven maa ogsaa give Hjemmel for en Fravigelse af Banklovens § 16.

Optagelse af ny Kapital sideordnet med eller med Præference forud for Stamaktiekapitalen maa kunne vedtages paa samme Maade som Stamaktiekapitalens Nedskrivning.

Beslutningen paa Stamaktionærernes Generalforsamling bør iøvrigt omfatte hele Rekonstruktionsplanen og gennemføre de af Forholdene paakrævede Statutændringer.

Med Hensyn til Gennemførelsen af Tegningen af ny Kapital maa endnu bemærkes, at man ved Rekonstruktionen maa respektere den særlige Ret til at tegne Aktier, der omtales i de gamle Statutters § 5, 1. Stk. I Statuttillæggets § 7, 1. Stk. nævnes § 5 vel blandt de Bestemmelser, der indtil videre træder ud af Kraft; selv om den omtalte Ret saaledes ikke mere har Hjemmel i Vedtægterne, maa den bestaa, idet det er en Særret for Indehaverne, der ikke kan ophæves ved nogen Generalforsamlingsbeslutning.

Rekonstruktionen kan ogsaa gennemføres paa den Maade, at samtlige Præferenceaktionærer beslutter at give Afkald paa deres Rettigheder, hvorved Raadigheden over Banken overgaar til de almindelige Aktionærers Generalforsamling. Om Indkaldelsen af og Afstemningen paa den maa det ovenfor udviklede gælde.

Endelig maa der formentlig ogsaa kræves Vedtagelse paa Gruppegeneralforsamlinger til uden Likvidation at gennemføre en fuldstændig Sammensmeltning af Landmandsbanken med en anden Bank — f. Eks. en nydannet Bank—. Hvad enten Stamaktionærerne derved skulde miste enhver Ret eller der skulde ydes de enkelte Aktionærer Vederlag f. Eks. i Aktier i den anden Bank, synes der at være lignende Grund til at kræve Stamaktionærernes Tilslutning som i de foregaaende Tilfælde.

Anderledes ligger Forholdet, dersom det vedtages, at en nærmere angiven Del (den „levedygtige“ Del) af Landmandsbankens Virksomhed skal overdrages til en anden Bank, f. Eks. en nystiftet Bank, og at Landmandsbanken (altsaa Resten af Virksomheden) skal træde i Likvidation. Det er klart, at saavel Præferenceaktiekapitalen som Stam-